

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน ลูกกลับมามั่งคั่งในตอนเช้าและเป็นขอรานในตอนเย็น ในการที่จะกลายเป็นผู้ที่มีมั่งคั่งจากขอรานและบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์, ให้จดจำสองคำ: มานมานะบาฟ และมาเตียจิบาฟ

คำถาม: อะไรคือวิธีการที่จะกลับมาเป็นอิสระจากบ่วงกรรม?

คำตอบ: 1. การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงและการไตร่ตรองความรู้ 2. ขอให้มีความสัมพันธ์กับผู้เดียว สติปัญญาของลูกไม่ควรจะถูกดึงโดยใคร 3. ขอให้โยคะของลูกคงอยู่เชื่อมโยงกับแบตเตอรี่ที่ทรงอำนาจ ให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อตนเอง มีปีกของคุณธรรมที่สูงส่งเสมอและลูกจะเฝ้าแต่เป็นอิสระจากบ่วงกรรม

โอม ชานติ พ่อได้นั่งลงและอธิบายแก่ลูกว่านี่คือเรื่องราวของบาร์ต เรื่องราวนั้นคืออะไร? การเป็นผู้ที่มีมั่งคั่งในตอนเช้าและเป็นขอรานในตอนเย็น มีเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งนี้ ราชาเคยมั่งคั่งในตอนเช้า ลูกไม่ได้ยินถึงสิ่งต่างๆ เหล่านี้เมื่อลูกมั่งคั่ง เพียงในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นที่ลูกๆ ได้ยินสิ่งต่างๆ ของการเป็นผู้ที่มีมั่งคั่งและขอราน สิ่งนี้ต้องเข้าถึงด้วยหัวใจของลูก อย่างแท้จริงที่บังคับทำให้ลูกเป็นขอรานและความรู้ทำให้ลูกมั่งคั่ง กลางวันและกลางคืนนี้ไม่มีขีดจำกัด การกลับมามั่งคั่งจากขอรานคือประเด็นของความไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน และเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดที่ทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น สำหรับดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ทั้งหมดมีเพียงแบตเตอรี่เดียวเท่านั้นที่ทำให้พวกเขาบริสุทธิ์ หากลูกจดจำจิตใจเช่นนั้นลูกจะคงอยู่อย่างมีความสุข พ่อพูดว่า: ลูกๆ นั้นกลับมามั่งคั่งในตอนเช้าตรู่และแล้วก็กลายเป็นขอรานในตอนเย็น พ่ออธิบายแก่ลูกถึงวิธีที่ลูกกลายเป็นเช่นนั้น และแล้วพ่อก็ได้แสดงให้ลูกเห็นถึงวิธีการที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์และมั่งคั่งจากการเป็นขอรานด้วยเช่นกัน สองวิธีนั้นคือ: มานมานะบาฟและมาเตียจิบาฟ ลูกๆ รู้ด้วยเช่นกันว่านี่คือยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด สำหรับลูกทั้งหมดผู้ที่กำลังนั่งอยู่ที่นั่น, สิ่งนี้ได้มีการรับประกันว่าลูกจะมั่งคั่งในสวรรค์, ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ นี่เป็นเช่นเดียวกันในโรงเรียน: ชั้นเรียนได้รับการโยกย้ายตามลำดับกันไป เมื่อการสอบจบสิ้นลง, นักเรียนก็ไปและนั่งลงตามลำดับกันไป นั่นคือเรื่องราวที่มีขีดจำกัดและนี่คือเรื่องราวที่ไม่มีขีดจำกัด ดวงวิญญาณเข้าไปสู่ลูกประจำของรูตราตามลำดับกันไป: ลูกประจำหรือต้นไม้ เป็นต้นไม้ที่มีเมล็ด ดวงวิญญาณสูงสุดคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ลูกๆ รู้ว่าต้นไม้โตอย่างไรและแก่ลงอย่างไร ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้สิ่งนี้ พ่อได้มาและอธิบายแก่ลูก เวลาคือยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เวลาคือลูกๆ ต้องเพียรพยายาม ลูกต้องนำปีกของคุณธรรมที่สูงส่งมาใช้ด้วยเช่นกัน ให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อตนเอง มีเพียงด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ไม่มีวิธีการอื่นใด จะมีโยคะอย่างสมบูรณ์กับพ่อผู้เป็นแบตเตอรี่ที่ทรงอำนาจ แบตเตอรี่ของท่านไม่มีวันลดหายไป ท่านไม่ได้ไปสู่สภาพสาโท, ราโจและทาโมเพราะท่านมีสภาพเหนือบ่วงกรรมเสมอ ลูกๆ เข้ามาสู่พันธะของกรรม พันธะนั้นแข็งแกร่งอย่างยิ่ง มีวิธีการเดียวเท่านั้นที่จะกลับมาเป็นอิสระจากบัญญัติกรรมเหล่านี้-การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ไม่มีวิธีอื่นใดนอกจากวิธีนี้ ยกตัวอย่าง; ความรู้ทำให้กระดุกของลูกอ่อนนุ่มลง ในความเป็นจริงแม้แต่บัดนี้ก็ทำให้บุคคลนั้นอ่อนลง ผู้เดียวนั้นจะพูดว่า: ผู้ที่สิ้นหวังนี้คือผู้ที่มั่งคั่ง เขาไม่ได้คิดโกงหรือหลอกลวงใคร อย่างไรก็ตามมีความหลอกลวงในบรรดาผู้บังคับด้วยเช่นกัน บาบามีประสบการณ์ในสิ่งนี้ เมื่อดวงวิญญาณได้ทำธุรกิจของเขาด้วยร่างกาย, ทุกสิ่งของชาติเกิดนี้ก็อยู่ในสำนักของเขา เราก็จะจดจำเรื่องราวชีวิตของเขาได้ตั้งแต่อายุ 4 หรือ 5 ขวบ บ้างก็สิ่งต่างๆ แม้กระทั่งเมื่อ 10 หรือ 20 ปีที่แล้ว ลูกไม่สามารถจดจำรูปและนามของชาติแล้วชาติเล่าได้ แต่ลูกสามารถที่จะระลึกถึงบางสิ่งของชาติเกิดนี้ ผู้คนก็ยังคงมีรูปภาพของตนเอง พวกเขาไม่สามารถจะย้อนระลึกถึงสิ่งใดของชาติเกิดอื่นของเขาได้ แต่ละดวงวิญญาณมีรูป, นาม, แผ่นดิน, เวลาและบทบาทที่แตกต่างกันของตนที่เขาเล่น รูปและนาม ทั้งหมดนั้นก็เฝ้าแต่เปลี่ยนแปลง สิ่งนี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าดวงวิญญาณจะร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่งเพื่อเล่นบทบาทของเขาอย่างไร อย่างแน่นอนที่ดวงวิญญาณต้องใช้ 84 ชาติเกิดและมี 84 ชื่อและพ่อ 84 คน ในเวลาสุดท้ายความสัมพันธ์ทั้งหมดจะกลับมาหาโมประธาน ลูกไม่เคยมีความสัมพันธ์มากมายเช่นนั้นในเวลาอื่นใดเช่นที่ลูกมีในเวลานี้ ลูกควรจะเข้าใจว่าความสัมพันธ์ของยุคเหล็กคือบ่วงพันธะ ผู้คนมีลูกๆ มากมายและแล้วพวกเขาก็แต่งงานและมีลูกของตนเอง ในเวลานี้ลูกมีความสัมพันธ์มากที่สุด ลุง ป้า น้า อา ฯลฯ ยิ่งลูกมีความสัมพันธ์มากเพียงไร, ลูกก็มีบ่วงพันธะมากเท่านั้น ได้มีการเขียนไว้ในหนังสือพิมพ์ว่าแผ่นดินได้ถือกำเนิดขึ้นมาและทั้งหมดนั้นก็พลานามัยดี ดูซิว่าจะมีญาติมิตรมากมายเพียงไร ในเวลานี้ญาติมิตรของลูกนั้นน้อยที่สุด ลูกมีความสัมพันธ์ทั้งหมดเพียงกับพ่อผู้เดียว โยคะของสติปัญญาของลูกไม่ได้เชื่อมโยงกับใครนอกจากผู้เดียว ในยุคทองจะมีมากกว่านี้ ชาติเกิดของลูกเป็นเช่นเพชรในเวลานี้ พ่อสูงส่งนำลูกๆ มาเลี้ยงดู เป็นเพียงในเวลาเท่านั้นที่ลูกเข้าไปสู่ตักของท่านขณะที่มีชีวิตเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก ลูกได้ไปสู่ตักของพ่อผู้ให้ลูกได้รับมรดกจากท่าน ไม่มีใครที่สูงกว่าลูกๆ บราห์มิน โยคะของลูกๆ ทั้งหมดนั้นเชื่อมโยงกับพ่อผู้เดียว ลูกไม่ได้มีความสัมพันธ์ใดกับกันและกัน แม้แต่ความสัมพันธ์ของพี่น้องหญิงชายก็ทำให้ลูกตกลงมา ความสัมพันธ์ทั้งหมดควรจะเป็นไปกับผู้เดียว นี่คือน่าสนใจใหม่ ลูกต้อง

กลับมาบริสุทธิ์และแล้วก็กลับบ้าน ด้วยการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ในวิธีนี้ลูกจะเริ่มที่จะแปลงประกาย มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างประกายของยุคทองและประกายของยุคเหล็ก ในเวลาของหนทางของบัดดี, ก็เป็นอาณาจักรของราวัน ในเวลาสุดท้ายมีความหึงหวงไสของวิทยาศาสตร์อย่างมาก พวกเขาพยายามที่จะแข่งขันกับยุคทอง ลูกก็เขียนข่าวเกี่ยวกับการถามผู้คน: ท่านอยู่ในสวรรค์หรือนรก? 4 ถึง 5 คนก็ตอบว่าพวกเขาอยู่ในสวรรค์ นั้นมีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืนในสติปัญญาของพวกเขา บ้างก็เชื่อว่าพวกเขาอยู่ในนรก และแล้วลูกต้องอธิบายแก่พวกเขา: ท่านต้องการจะกลายเป็นชาวสวรรค์ใหม่? ใครก่อตั้งสวรรค์? เหล่านี้คือประเด็นที่แสนหวาน ลูกก็จดประเด็นเหล่านี้ลงไป แต่ประเด็นเหล่านี้ก็เพียงแต่อยู่ในสมุดจดของลูก ลูกไม่ได้จดจำประเด็นเหล่านั้นในเวลาที่เป็น เป็นพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด, ชาวผู้ทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ท่านพูดว่า: ให้จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย จะมีรายได้ด้วยการจดจำระลึกถึงใช่หรือไม่? ประเพณีของการจดจำระลึกถึงได้ปรากฏในเวลานี้ ลูกได้กลับมาสูงส่ง, บริสุทธิ์และสะอาดอย่างยิ่งด้วยการจดจำระลึกถึง ตามความพยายามที่ลูกทำ, ลูกก็ประกาศสิทธิในสถานภาพตามนั้น ลูกสามารถแม้กระทั่งถามบาบา ในทางโลกไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากการทะเลาะเบาะแว้งเนื่องจากความสัมพันธ์และทรัพย์สินสมบัติ ที่นี้ไม่ได้มีความสัมพันธ์ใด ลูกเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่เป็นของใครอื่น พ่อคือผู้เป็นนายของความไม่มีขีดจำกัด นี่คือนั่นสิ่งที่ยากตายอย่างยิ่ง ในด้านนั้นคือสวรรค์และในด้านนี้คือนรก ชาวสวรรค์นั้นดีหรือชาวรกรกนั้นดี? ผู้ที่รู้จักก็จะพูดว่าชาวสวรรค์นั้นดี เพราะพวกเขาไม่รู้จักพ่อ บ้างก็พูดว่าพวกเขาไม่ได้ใส่ใจกับชาวสวรรค์หรือชาวรกรก บ้างก็ออกมาจากตักของพ่อและไปสู่ตักของมายา นี่เป็นความมหัศจรรย์! พ่อ นั้นมหัศจรรย์และความรู้ก็มีมหัศจรรย์เช่นกัน; ทุกสิ่งนั้นมหัศจรรย์ ผู้ที่เข้าใจความมหัศจรรย์เหล่านี้ก็จะเห็นเห็นว่าสติปัญญาของพวกเขา นั้นคงเชื่อมโยงอยู่กับความมหัศจรรย์เหล่านี้ ราวกับนั้นไม่มหัศจรรย์และสิ่งสร้างของเขาก็ไม่มหัศจรรย์ นั้นเป็นความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืน พวกเขาได้เขียนไว้ในคัมภีร์ว่ากฤษณะได้ไปที่กาลิดาห์ (บ่อที่มีงูพิษห้าหัว) และเขาก็ได้อยู่อย่างน่าเกลียดเพราะเขาถูกงูพิษกัด ในเวลานี้ลูกสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดได้อย่างชัดเจนมาก หากใครบางคนจะหยิบภาพของกฤษณะขึ้นมาและศึกษาสิ่งนั้น เขาก็จะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส นี่คือนี่เรื่องราวของ 84 ชาติเกิด เช่นที่เป็นเรื่องราวของกฤษณะ และนี่ก็เป็นเรื่องราวของลูกด้วยเช่นกัน ลูกไปสู่สวรรค์ ใช่ไหม? และแล้วลูกก็ไปสู่ยุคเงินด้วย การขยายตัวเผ่าแต่เกิดขึ้น ไม่ใช่ว่ามีเพียงผู้ที่กำลังจะกลายเป็นราชาในยุคเงินเท่านั้นที่จะเข้ามาในยุคเงิน ผู้ที่ไม่มีการศึกษาก็จะต้องก้มลงเบื้องหน้าผู้ที่มีการศึกษา เพียงบาบาเท่านั้นที่สามารถล่วงรู้ถึงความลับของละครนี้ เวลานั้นลูกรู้ว่าเพื่อนฝูงญาติมิตรทั้งหมดของลูกคือชาวรกรกและลูกคือผู้คนของยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เวลานั้นลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด นั้นเป็นความแตกต่างอย่างมากมายเมื่อลูกอยู่ข้างนอกและเมื่อลูกมาและอยู่ที่นั่นเป็นเวลา 7 วัน ลูกออกมาจากความเป็นเพื่อนของนกกระสาและเข้ามาสู่ความเป็นมิตรของหงส์ มีผู้คนมากมายที่ทำให้ผู้อื่นเสียหายไป ลูก ๆ มากมายก็ไม่ได้ใส่ใจกับเมอร์ลีย์ พ่ออธิบาย: อย่าได้อยู่อย่างไม่มีตระวัง ลูกต้องกลายเป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอม เพียงสิ่งเดียวเท่านั้นที่เพียงพอสำหรับลูกคือการจารึกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ที่นี้ลูกมีความเป็นมิตรของบราห์มินเท่านั้น นั้นเป็นความแตกต่างระหว่างผู้ที่สูงส่งและผู้ที่ต่ำสุด ลูก ๆ เขียนว่า: บาบา ฉัน, ผู้เป็นหงส์ผู้เดียวเท่านั้นจะทำอะไรได้ในความเป็นเพื่อนในกลุ่มของนกกระสา? นกกระสาที่ทึมทึมเหมือนหนาม ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ด้วยการทำตามศรัทธาของพ่อลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง คงอยู่อย่างเป็นหงส์เสมอ อย่าได้กลายเป็นนกกระสาในกลุ่มของนกกระสา มีคำยกย่องว่า: ผู้ที่เคยตะลึงงันด้วยความรู้นี้ด้วยความรู้แก่ผู้อื่นและแล้วก็วิ่งหนีไป หากมีความรู้แม้เพียงเล็กน้อยลูกก็สามารถไปสู่สวรรค์ แต่นั่นเป็นความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืน นั้นจะมีการลงโทษที่รุนแรงอย่างยิ่ง พ่อพูดว่า: หากลูกไม่ทำตามการกำหนดของพ่อและลูกอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์, ลูกก็ได้รับการลงโทษ 100 เท่าและแล้วสถานภาพของลูกก็ลดลงไปด้วยเช่นกัน อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้น ลูกลืมสิ่งต่างๆเหล่านี้ หากลูกจดจำมากเท่านั้น อย่างแน่นอนที่ลูกจะทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง หากลูกไม่ทำความเพียรพยายาม, ก็เป็นที่เข้าใจได้ว่าลูกรับฟังด้วยหูข้างหนึ่งและปล่อยให้ออกไปจากหูอีกข้างหนึ่ง และลูกไม่มีโยคะกับพ่อ ขณะที่อยู่ที่นั่น, โยคะของสติปัญญาของลูกก็คงเชื่อมโยงกับลูก ๆ ของลูก พ่อพูดว่า: ให้ลืมทั้งหมดนั้น สิ่งนี้เรียกว่าการวางเฉย นั้นมีเปอร์เซ็นต์ในสิ่งนี้ด้วย ความคิดของลูกก็ไปที่ใดที่หนึ่ง หากลูกตกหลุมรักกับใครบางคน, สติปัญญาของลูกก็อยู่กับบุคคลนั้น บาบาอธิบายแก่ลูกทุกวัน: ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกเห็นด้วยดวงตาคุณที่กำลังจะถูกทำลาย ให้โยคะของสติปัญญาของลูกเชื่อมโยงกับโลกใหม่ ให้เชื่อมโยงโยคะของสติปัญญาของลูกกับความสัมพันธ์ที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน ผู้เป็นที่รักที่น่าอัศจรรย์ ในหนทางของบัดดี, ผู้คนร้องเพลง: เมื่อท่านมา, พวกเราจะไม่จดจำใครนอกจากท่าน ในเวลานี้พ่อได้มาแล้ว, ลูกต้องนำโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากทุกแห่งอื่น ทั้งหมดนั้นกำลังจะกลายเป็นผงธุลี ราวกับว่าโยคะของสติปัญญาของลูกนั้นเชื่อมโยงกับผงธุลี หากโยคะของสติปัญญาของลูกเชื่อมโยงกับพ่อ, ลูกก็จะกลายเป็นนาย พ่อทำให้ลูกนั้นแสนจะรู้คิด ผู้คนไม่รู้

ว่าบัตติคืออะไรและความรู้คืออะไร เวลานี้ลูกได้รับความรู้แล้ว และดังนั้นลูกก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่าบัตติคืออะไร เวลานี้ลูกมีความรู้สึกว่ามีคามทุกข์มากมายเพียงไรในบัตติ ผู้คนทำพิธีแสดงการกราบไหว้บูชาและคิดว่าตนเองนั้นมีความสุขอย่างยิ่ง และแล้วพวกเขาก็พูดด้วยเช่นกันว่า: พระเจ้าจะมาและให้ผลแก่พวกเรา พวกเขาไม่รู้ว่าจะให้ผลอย่างไรและท่านนั้นจะให้ผลแก่ใคร? เวลานี้ลูกเข้าใจว่าพ่อได้มาเพื่อให้ผลของบัตติแก่ลูก ลูกต้องทำตามการกำหนดของพ่อผู้ที่ลูกได้รับผลของอาณาจักรของโลกจากท่าน การกำหนดเหล่านี้เรียกว่าได้ว่าเป็นการกำหนดที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ทุกคนได้รับการกำหนดเหล่านี้ บ้างก็สามารถทำตามได้ในขณะที่ผู้อื่นไม่สามารถทำตามได้ อำนาจในการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังถูกสร้างขึ้น เวลานี้ลูกเข้าใจถึงสิ่งที่ลูกเคยเป็นและสภาพของลูกเวลานี้เป็นเช่นไร มายาทำลายลูกอย่างสมบูรณ์ สิ่งนี้เป็นเหมือนกับโลกของชาคสพ ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกได้ยินในหนทางของบัตติ, ลูกก็เฝ้าแต่พูดว่า “จริง จริง” กับสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามเวลานี้ลูกรู้ว่าเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่บอกสัจจะแก่ลูก ลูกควรจะจดจำพ่อผู้เดียว หากใครจากข้างนอกได้นั่งลงที่นี่, เขาก็จะไม่เข้าใจสิ่งใด เขาจะพูดว่า: ฉันไม่รู้ว่าพวกเขากำลังพูดถึงอะไรที่นี่ ทั้งโลกพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ในขณะที่ผู้คนเหล่านี้พูดว่าท่านคือพ่อของพวกเรา เขาจะเฝ้าแต่สั่นหัวไม่เห็นด้วย ลูกจะเฝ้าแต่พูดว่า “ใช่ ใช่” เหตุนี้เองคนใหม่จึงไม่ได้รับอนุญาตให้มาที่นี่ อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะกลายเป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอม, ลูกจำเป็นต้องมีความระมัดระวังอย่างยิ่งกับเพื่อนที่ลูกคบ ให้รักษาความเป็นมิตรของหงส์ ให้คงอยู่อย่างเป็นหงส์ อย่าได้อยู่อย่างไม่มีมิตรระวังกับเมอร์รี่
2. ในการที่จะได้รับการปลดปล่อยจากบ่วงกรรม, ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน, ให้มีความสัมพันธ์กับพ่อผู้เดียว อย่าได้มีความสัมพันธ์ใดกับกันและกัน อย่าได้ปล่อยให้อยู่ของสติปัญญาของลูกยึดเหนี่ยวอยู่กับใครบางคนด้วยการตกลงรักในความสัมพันธ์ที่มีขีดจำกัด ให้จดจำผู้เดียวเท่านั้น

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ และด้วยสมดุลของความรักและอำนาจทำให้ดวงวิญญาณผู้ที่มาสู่สายใยกับลูกอุทิศตน

ให้นำใครก็ตามที่มาสู่สายใยกับลูกไปสู่ความสัมพันธ์เช่นนั้นที่พวกเขาจะอุทิศสติปัญญาของพวกเขา และพูดว่าอะไรก็ตามที่พ่อพูดเป็นสัจจะ นี่คือนสิ่งที่รู้ว่าอุทิศสติปัญญา คำถามของพวกเขาจะจบสิ้น อย่าให้พวกเขาเพียงแค่พูดว่าความรู้ของลูกดี แต่นี่คือความรู้ใหม่ซึ่งจะนำไปสู่โลกใหม่ เมื่อเสียงนี้กระจายไป กุมภการันจะถูกลุกขึ้น ด้วยความยิ่งใหญ่ของความใหม่และด้วยสมดุลของความรักและอำนาจ, ทำให้พวกเขาอุทิศตนเอง และแล้วสิ่งนั้นจะถูกกล่าวได้ว่า ‘ไมค์’ ได้พร้อมแล้ว

คติพจน์: ให้กลับมารักต่อพระเจ้าผู้เดียวและลูกจะได้รับความรักโดยทั้งโลก

*** โอม ชานติ ***